

sig naturligt til det ærede Medlem Hr. Holger Andersen. Det ærede Medlem har jo nemlig en Del af Sommeren nedsat sig som et helt lille Udenrigsministerium nede i Genève og er optraadt paa egen Haand. Det var, hvis man kan tro de konservative Aviser her i København, næsten ved, at det ærede Medlem Hr. Holger Andersen lige i Løbet af 0,5 havde ordnet de europæiske Forhold, havde sat det hele paa den anden Ende og faaet ganske andre Forhold end dem, vi havde haft hidtil. Det forekom os herhjemme noget underligt, at det ærede Medlem kunde være saa drabelig, for det plejer han jo slet ikke at være, han plejer at være meget beskeden og medgørlig, og at han nu pludselig skulde være blevet en saadan Stormagt, faldt adskillige af os noget for Brystet. Jeg er senere blevet noget trøstet ved, at den højtærede Socialminister paa et Møde har sagt, at der var egentlig ingen, som tog Notits af, hvad det ærede Medlem havde sagt dernede; saa er jeg mere rolig, saa er der maaske ikke Grund til at beskæftige sig saa stærkt med det.

Men det forekommer mig dog, at det ærede Medlem er gaaet noget udenfor sin Competence. Det ærede Medlem var jo sendt derned som Suppleant ved Forbunds-forsamlingen i Genève. Denne Forsamling er jo en Forsamling, der arbejder for Fred, og saa giver det ærede Medlem sig til at tale om Krig dernede, det synes jeg nærmest maa være det modsatte af, hvad der er tilsigtet med hans Udsendelse. Det er endvidere et Princip med Hensyn til Repræsentanterne i denne Forsamling i Genève, at Repræsentanterne skal være Udtryk for den siddende Regering, at det er dennes Anskuelser, der skal gøres gældende. Og da det ærede Medlem Hr. Holger Andersen jo vidste, at Regeringen arbejder med Afrustningsforslag, hvad han jo for Resten kunde have hørt baade af den engelske Premierminister og af den danske Statsminister, var det, synes jeg, ret urimeligt, at det ærede Medlem gav sig til at tale i en ganske anden Tone og for en ganske anden Sag end den, han var udsendt for at varetage.

Det gik jo meget højtideligt til. Det ærede Medlem lod sig, da han kom til Paris, interviewe af en Mand, som sommetider kalder sig Franz von Jessen og sommetider Franz de Jessen — jeg ved ikke rigtig, hvad han hedder i Øjeblikket. Men i alt Fald kom der et stort Interview hjem, som fyldte hele Forsiden af „Berlingske Tidende“, om, hvad det ærede Medlem Hr. Holger Andersen havde bedrevet i Genève. Det

var maaske at gøre Sagen vel højtidelig. Men i hvert Fald forekommer det mig ikke, at det ærede Medlem har holdt sig paa den rigtige Side, naar han har givet sig til at optræde paa egen Haand dernede. Han var jo, som jeg sagde, kun Suppleant, og en Suppleant maa selvfølgelig være i Overensstemmelse med den egentlige delegerede, der er Udtryk for Regeringen, og med de andre delegerede; han maa ikke paa denne Maade kunne nedsætte sig for sig selv og ordne det hele paa egen Haand. Saa bringer han bare en Kæp i Hjulet og ødelægger Tegningen. Det kan heller ikke nægtes, at naar der overhovedet er kommet Suppleanter med til Genève, er det, fordi man har villet mage det saa, at de forskellige Partier skulde være ligeberettigede til den gratis Sommerferie, som hvert Parti paa denne Maade kan faa. Jeg misunder ikke det ærede Medlem Hr. Holger Andersen en saadan Sommerrejse, men jeg synes, han kunde optræde med lidt mere Takt, end han har gjort ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde i Gaar, at vi maatte ikke her i Danmark komme ud for en ensidig Orientering i udenrigspolitisk Henseende. Men det var netop det, det ærede Medlem Hr. Holger Andersen var ude for i Genève. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen er endogsaa blevet desavoueret af sin egen Partiformand. Det blev udtrykkelig fremhævet i den konservative Presse, at det ærede Medlem Hr. Holger Andersens Udtalelser dernede var straks blevet omtalt meget anerkendende af den franske Repræsentant paa Forbundsdelegeretmødet. Det var altsaa en stærkt ensidig Orientering, det ærede Medlem her var ude for. Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde ogsaa i sin Tale i Gaar, at Afrustning betegnede en national Nedgang her i Landet. Maa jeg dertil sige, at det tværtimod betegner en national Opgang, en national Opgang i social Henseende, i økonomisk Henseende og i kulturel Henseende, fremfor den Ødelæggelse af Landets Værdier og ofte ogsaa af Landets Ungdom, som Krigsapparatet repræsenterer, og det forekommer mig, at naar det ærede Medlem taler om Nationalisme, er det en noget for blegsottig Nationalisme, han er Talsmand for, der er ingen Liv i den, der er ingen Opgaver, han vil løse, det er Ord og ofte tomme Ord, som ikke siger ret meget.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel taler om Grønland, hver Gang han faar Ordet. Jeg troede, at naar vi nu havde vedtaget Grønlandstraktaten, skulde der være Ro om denne Sag, saa kunde man se, hvad